

Arrest

nr. 81 527 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 13 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 april 2011 het Rijk binnen en diende op 11 april 2011 een asielaanvraag in. Op 28 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten, Fullah als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren te Kenema op 27 november 1985.

U groeide op bij uw vader, M. A. L., een moslim. Van kindsaf voelde u zich meer aangesproken tot het christendom. Uw familie en de mensen van Fullah origine zijn voornamelijk moslims en maakten er een probleem van dat u christen wilde zijn. U mocht van uw vader niet naar een katholieke school gaan en u mocht niet met uw vrienden naar de kerk gaan. Toen uw vader te weten kwam dat u toch naar de kerk ging, sloeg hij u. U had met uw vader meermaals discussies over religie. U werd in 1997 voor vijf dagen opgesloten in het politiekantoor van Moyamba. In 1997 ging u een relatie aan met F. en in 1999 beviel ze van uw zoon L. I.. Omdat uw vader tegen de relatie was, beëindigden jullie de relatie. In 1999 diende u een klacht in tegen uw vader bij de politie, nadat hij u had vastgebonden. De politie antwoordde dat ze u niet konden helpen. In augustus 2007 verliet u het huis van uw vader te Kenema, omdat de situatie voor u er niet goed meer was. U ging naar één van uw stiefmoeders te Sembehun Nestucker en legde haar uit hoe uw vader u behandelde. Ze gaf u 10.000 Leones en met dat geld ging u een dag later naar Freetown. Daar werkte u als kapper en afwasser om geld te verdienen. U vernam dat uw vader overleed in augustus 2008, maar verder had u geen contact meer met uw familie. Mensen van Fullah origine die u op straat tegenkwam, zegden dat u een 'domme christen' was, maar deze woorden raakten u niet. U ging ook naar het strand in Freetown om geld te vragen aan blanke toeristen en zo ontmoette u een blanke man die u hielp om het land te verlaten. In april 2011 verliet u per vliegtuig Sierra Leone en u reisde naar België. In België diende u op 11 april 2011 een asielaanvraag in. Vanuit België had u nog contact met uw jongere broer J. L., die u wist te vertellen dat uw moeder verdrietig was omdat ze niets meer van u vernam.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

U verklaart niet naar Sierra Leone te kunnen terugkeren omdat u problemen vreest met uw familie en mensen van de Fullah etnie omdat u christen bent, maar u maakt doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal niet aannemelijk dat u omwille van uw religieuze overtuiging vervolging vreest in Sierra Leone.

U verklaarde dat u in augustus 2007 het huis van uw vader te Kenema verliet, u naar één van uw stiefmoeders te Sembehun Nestucker ging en u haar uitlegde uit hoe uw vader u behandelde waarop ze u 10.000 Leones gaf om u te steunen (gehoor CGVS, p.11). Hieruit blijkt dat er binnen uw familie wel degelijk mensen waren die u niet veroordeelden omwille van uw religie, maar u integendeel hielpen. Bovendien gaf u verder aan dat u één dag later naar Freetown ging waar u werkte als kapper en afwasser van schotels (gehoor CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u – sinds uw vertrek uit Kenema in augustus 2007 – nog problemen kende, gaf u aan dat u sindsdien uw familie niet meer zag. Bovendien gaf u aan dat u vernam dat uw vader in augustus 2008 overleed (gehoor CGVS, p.11). Overigens gaf u aan dat u vanuit België nog contact had met uw jongere broer J. L.. Toen u gevraagd werd of deze iets wist te vertellen betreffende de problemen die u in Sierra Leone kenden, gaf u aan dat hij enkel vroeg hoe het met u ging en dat uw moeder verdrietig was omdat ze niets meer van u vernam (gehoor CGVS, p.5). Uit bovenstaande blijkt dat er geen enkele aanwijzing is dat u bij terugkeer naar Sierra Leone problemen zou kennen met uw familie.

Verder gaf u aan dat u mensen van Fullah origine u – na uw vertrek uit Kenema in augustus 2007 – op straat soms 'domme christen' noemde, maar dat deze woorden u niet raakten omdat het geen familie was (gehoor CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg hoe deze mensen zouden weten dat u christen bent, gaf u aan dat u op uw schouders een tatoeage van een kruis en één met de woorden 'Son of God' liet zetten (gehoor CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt overigens dat Sierra Leone één van de landen is met de hoogste religieuze tolerantie en dat er interreligieus begrip is. Verder blijkt dat een moslim met een christen kan huwen én dat beide personen hun religie kunnen behouden (zie administratief dossier). Niet alleen zijn bovenstaande beledigingen onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd, er zijn bovendien geen aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Sierra Leone problemen zou kennen met mensen van Fullah origine.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker meent dat hij wel degelijk voldoet aan de definitie van vluchteling. Verzoeker hangt als geloofsovertuiging het Christendom aan, wat in zijn thuisland niet wordt aanvaard. Er wordt onterecht gesteld dat de door verzoeker aangebrachte gegevens onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn. Verzoeker stelt dat hij over zijn hele lichaam de littekens van de onmenselijke behandeling omwille van zijn christelijke geloof draagt. Verzoeker stelt nog dat hij pogingen ondernam om zijn situatie aan te kaarten bij derden, waaronder de politie, maar dat zij de situatie bleven tolereren. In meerdere gevallen betrof het zelfs een uitdrukkelijke goedkeuring omtrent de wijze waarop verzoeker werd aangepakt. Verzoeker kreeg het fysiek zwaar te verduren als gevolg van zijn onmacht en zwakke positie. Volgens verzoeker bestaan er geen andere redenen voor de onmenselijke behandeling dan zijn geloofsovertuiging. Dit wordt evenmin betwist in de bestreden beslissing. Verzoeker is van mening dat niet redelijk kan worden betwist dat zijn verklaringen mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Verzoekers verklaringen worden ook niet in twijfel getrokken in de bestreden beslissing. Verzoeker meent dat de melding in de beslissing dat zijn thuisland een land is met een hoge religieuze tolerantie niet inhoudt dat deze tolerantie in ieder deel van het land aanwezig is. Verzoeker bevond zich *in casu* in een religieus intolerante situatie, bij zijn familie en daarna in Freetown. Verzoeker werd thuis hardhandig aangepakt en werd in Freetown gediscrimineerd omwille van zijn geloofsovertuiging.

3.2. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beweert dat "*hij over zijn hele lichaam de littekens van de onmenselijke behandeling draagt*" zonder dit aan te tonen met een medisch attest, laat staan aannemelijk te maken dat dit het gevolg zou zijn van een gewijzigde religieuze keuze. Daarbij kan ook uit zijn verklaringen geenszins blijken dat hij vreest fysiek mishandeld te worden bij een eventuele terugkeer naar zijn land. Ook verzoekers stelling "*dat hij pogingen ondernam om zijn situatie aan te kaarten bij derden*", "*waaronder de politie, maar dat zij de situatie bleven tolereren*" en "*In meerdere gevallen betrof het zelfs een uitdrukkelijke goedkeuring omtrent de wijze waarop verzoeker werd aangepakt*" wordt niet geobjectiveerd en is strijdig met zijn verklaringen in het CGVS-gehoorverslag waaruit blijkt dat verzoeker, buiten een gesprek met zijn oom en de aangifte bij de politie, geen verdere stappen ondernomen heeft (gehoorverslag p. 12). Verzoeker toont niet aan wie deze derden dan wel zijn en hoe ze nuttig konden reageren. Hetzelfde geldt daar waar verzoeker beweert dat "*de beslissing dat zijn thuisland een land is met een hoge religieuze tolerantie niet inhoudt dat deze tolerantie in ieder deel van het land aanwezig is*". Indien het verzoeker vrij staat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, kan een loutere ontkenning niet volstaan om de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te weerleggen. Verzoekers

bewering dat de bestreden beslissing niet betwist dat er geen andere redenen voor de onmenselijke behandeling bestaan dan zijn geloofsovertuiging, berust op een verkeerde lezing van de motieven en conclusies in de bestreden beslissing waar expliciet gesteld wordt *“u maakt doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal niet aannemelijk dat u omwille van uw religieuze overtuiging vervolging vreest in Sierra Leone”* en waar dit in de volgende paragrafen *in extenso* wordt gemotiveerd. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van bouteweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat ook verzoekers katholieke geloofsovertuiging niet kan overtuigen. Verzoeker stelt van de *United Methodist Church* te zijn, doch kent het verschil van deze met de Rooms-Katholieke kerk niet, kent de naam van de priester van zijn kerk te Hangarroad niet, noch de naam van de bisschop of aartsbisschop, denkt dat Mozes de vader van Jezus is, weet niet wie Noë is, stelt foutief dat Simon Jezus heeft verraden, weet niet wanneer Jezus overleed, kent de betekenis van het Paasfeest niet, kent de naam van de paus niet, kan enkel het doopsel opnoemen als één van de sacramenten en kan slechts twee van de tien geboden opsommen (gehoorverslag p. 6-8). Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij gezien zijn situatie in Sierra Leone niet de kans had gekregen zich te verdiepen in het Christendom, wat bezwaarlijk de waarachtigheid kan aantonen van zijn gewijzigde religieuze affiliatie.

3.4. Volledigheidshalve stelt de Raad eveneens vast dat verzoeker allerm minst overtuigt waar hij verklaarde *“ik heb nooit enig identiteitsdocument gezien of in mijn handen gehad”* (verklaring DVZ vragen 34 en 35), terwijl hij vanuit Sierra Leone met het vliegtuig naar een ander (onbekend) Afrikaans land reisde en van daaruit opnieuw het vliegtuig tot in België nam. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Daarenboven kan er van worden uitgegaan dat een smokkelaar alle mogelijke maatregelen zal nemen om te vermijden dat de asielzoeker en hijzelf onmaskerd worden; hij zal aldus elke nodeloze aandacht vermijden en de asielzoeker degelijk voorbereiden op de vereiste individuele controles teneinde de controles bij vertrek of bij aankomst in de luchthaven vlot en onverdacht te kunnen passeren. Dat verzoeker kon reizen zonder ooit een identiteitsdocument in zijn handen te hebben gehad en noch de naam noch de kleur van het paspoort kende (gehoorverslag p. 9), is dan ook compleet onaannemelijk. Verzoekers flagrante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat het risico meer dan reëel is dat hij een ernstige bedreiging riskeert van zijn leven of persoon, minstens het risico heeft dat deze foltering of onmenselijke of vernederende behandeling dient te ondergaan. Verzoeker stelt dat hij deze behandelingen reeds eerder heeft ondergaan en hij verwijst hiervoor naar de vele littekens op zijn lichaam. Verzoeker meent dat het permanent onderworpen zijn aan minachtende verklaringen gevolgen heeft op het persoonlijke en mentaal emotionele vlak. Volgens verzoeker is het afdoende om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen voor zover een persoon risico loopt op mentaal emotionele schade.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK